

Κυριακή Δ' Νηστειών: "Πιστεύω, Κύριε, βοήθα με στην απιστία μου" (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 5 Απριλίου, 2019

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα σημεῖα τῆς Καινῆς Διαθήκης, βλέπουμε νὰ ἔρχονται ἢ νὰ φέρνουν στὸν Κύριο ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἰάσης - τῆς ἴσης ἀπὸ σωματικὲς ἀσθένειες, ἀπὸ τὴν δυστυχία, ἀπὸ τὸν πόνο, τὴν ἀγωνία τῆς ζωῆς. Καὶ κάθε φορά ὁ Χριστὸς τοὺς λέει, «Πιστεύεις ὅτι μπορῶ νὰ τὸ κάνω αὐτό;». Καὶ σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση, ὁ ἄνδρας ποὺ ρωτήθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο ἂν πιστεύει σὲ σχέση μὲ τὸν ἀσθενὴ υἱὸ του εἶπε, «Πιστεύω, Κύριε, βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ μου». Ἀλλὰ ἐὰν πιστεύουμε ὅτι ὁ Χριστὸς ὁ Κύριός μας ἔχει τὴ δύναμη νὰ σώσει, ὑπάρχει κάτι περισσότερο σὲ αὐτό. Ἐπειδὴ εἶναι ἀναμενόμενο νὰ πιστέψουμε ὄχι μόνο στὴν Θεϊκὴ δύναμη, ἀλλὰ στὴν Θεϊκὴ **συμπόνια**.

Τὸ κείμενο τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου μᾶς μιλάει γιὰ τὸ **ἔλεος**. Ἐλεος σημαίνει τρυφερότητα, φροντίδα, ἀλλὰ πέρα ἀπ' αὐτό, ὑπάρχει αὐτὴ ἡ σπουδαία, καὶ κατὰ ἕναν τρόπο τρομακτικὴ λέξη, «συμπόνια», ποὺ σημαίνει ἐτοιμότητα, καὶ πράγματι ὄχι μόνο ἐτοιμότητα ἀλλὰ τὴν πραγματικότητα νὰ ὑποφέρει κανεὶς, ἀναλαμβάνοντας μαζί τὸν πόνο ἑνὸς ἄλλου προσώπου. Καὶ αὐτὸ εἶναι ποὺ στὴν πραγματικότητα ἔκανε ὁ Χριστὸς μὲ τὴν Ἐνσάρκωσή Του. Δὲν ἐνδύθηκε μόνο τὴν ἀνθρώπινη φύση σ' ὅλη τὴν ἀδυναμία της, ἀλλὰ ὅλο τὸν πόνο, τὰ βάσανα, τὴν ἀγωνία τοῦ καθένα ἀπὸ ἐμᾶς. Καὶ ἐὰν στρεφόμεστε σ' αὐτὸν ζητώντας Του νὰ μᾶς θεραπεύσει, νὰ μᾶς βοηθήσει, αὐτὸ ποὺ ἀληθινὰ θέλουμε νὰ ποῦμε εἶναι, «Πιστεύω, Κύριε, ὅτι ἡ ἀγάπη Σου εἶναι τέτοια ὥστε δὲν ὑπάρχει πόνος τοῦ νοῦ, καμιά ἀγωνία τοῦ νοῦ, κανένας σωματικὸς πόνος ποὺ νὰ μὴν συμμετέχεις. Naί, Ἐσὺ σταυρώθηκες, δὲν μοιράστηκες μοναχὰ τὸν θάνατό μας, ἀλλὰ τὸν πόνο ποὺ καίει σὲ κάθε καρδιὰ καὶ ξεσχίζει κάθε μέλος τοῦ σώματος». Μποροῦμε νὰ στραφοῦμε στὸν Θεὸ ὅταν βρισκόμαστε σὲ ἀνάγκη καὶ νὰ ποῦμε, «Κύριε, ἔχω ἐμπιστοσύνη στὴν συμπόνια Σου. Πιστεύω ὅτι ὅποτε ὑποφέρω, δίκαια ἢ ἄδικα, ἀπὸ δικό μου φταίξιμο ἢ ὄχι, Ἐσὺ ὑποφέρεις μαζί μου, μοιράζεσαι τὴν ἀγωνία μου· καὶ ἡ ἀγωνία Σου εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν δική μου, ἐπειδὴ γνωρίζεις περισσότερο ἀπὸ ἐμένα, τί θὰ μπορούσα νὰ εἶμαι στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα.»

Καὶ ἔτσι ὅταν ἔχουμε ἀνάγκη τὸ θεῖο ἔλεος ἢ τὴ θεία βοήθεια, ἂς μὴν στραφοῦμε ἀπλὰ σὲ Ἐκεῖνον γιὰ νὰ τοῦ ποῦμε, «Κύριε, βρίσκομαι σὲ ἀνάγκη καὶ ἔχεις Ἐσὺ τὴ δύναμη», ἂς στραφοῦμε καὶ ἂς ποῦμε, «Γνωρίζω, Κύριε, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλπίδα, πόνος, ἀγωνία ποὺ νὰ μὴν μοιράζεσαι μὲ μένα· λατρεύω τὴν ἀγάπη Σου, γονατίζω

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

μπροστὰ στὸν σταυρό Σου, δέχομαι τὸν τρόπο νὰ μοιράζομαι μὲ Σένα τὸν πόνο μου, ἐπειδὴ, πιστεύω τόσο βαθιά, ἐξ ὀλοκλήρου στὴν συμπόνια Σου, δώρισέ μου νὰ μοιράζομαι τὴν ὀλότητά Σου». Ἀμήν.

(Πηγή καί Απόδοση Κειμένου: agiazoni.gr)